

ב"ל (תל-אביב-יפו) 16425-09-12 - בלה בירנבאום נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 16425-09-12 - בלה בירנבאום נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 16425-09-12

בלה בירנבאום

ע"י ב"כ - עו"ד איתן כהן (מטעם הסיוע)

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד ספורטה

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[15.01.2013]

כב' השופטת רות צדיק

פסק דין

1. לפניי ערעור לפי סעיף 213 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה - 1995 (להלן: "החוק"), על החלטת הוועדה לעררים לענין גמלת סיעוד מיום 25.7.2012, שדחתה את הערר וקבעה כי המערערת אינה תלויה בזולת במידה רבה וכי המערערת אינה זכאית לקצבת גמלת סיעוד. טענות הצדדים:

2. לטענת ב"כ המערערת עסקין במערערת ילידת 1935 אשר עברה ניתוח השתלת ברכך ברגל ימין לפני כחמש שנים בעקבות דלקת פרקים ומאז סובלת מכאבים חזקים ברגל, חולשה כללית וכאבים בכתף. כמו כן המערערת מתקשה בהליכה, עליה וירידה במדרגות, מתעייפת מהר בהליכה ארוכה ונזקקת למנוחה. בנוסף, המערערת סובלת מכאבים נפיחויות ברגליים וחולשה הגורמים לה לאיבוד שיווי המשקל ולעיתים לנפילות. במהלך היום נעזרת המערערת במקל או עגלה להליכה תוך צליעה ברגל שמאל. המערערת מתקשה במקלחת ואינה יכולה להתלבש באופן עצמאי.

3. חרף האמור לעיל, הוועדה לעררים קבעה כי המערערת אינה תלויה במידה רבה בזולת בביצוע רוב פעולות היום יום. המערערת מציינת כי קביעה זו אינה עולה בקנה אחד עם מכתבו של ד"ר שלר (רופא משפחה) ממנו עולה כי הינה מוגבלת בפעילות עקב בעיות בכתפיים ובברכיים ואינה מסוגלת לבצע עבודות תחזוקה בבית ומתניידת בקושי.

4. עוד נטען כי המערערת נפלה מספר פעמים בביתה מבלי שהצליחה לקום בעצמה. הוועדה התייחסה לליקויים מהם סובלת המערערת באופן כללי על סמך בדיקה כללית בלבד, ללא הנמקה מספקת תוך הסקת מסקנות אשר אינן עולות מהבדיקה.

5. אשר על כן מתבקש בית הדין להחזיר את עניינה של המערערת לוועדה בהרכב שונה.
6. ב"כ המשיב טען כי לא נפל כל פגם משפטי בהחלטת הוועדה לעררים בעניינה של המערערת לעניין סיעוד. לטענת המשיב הבדיקה המבוצעת במסגרת ועדה לסיעוד היא בחינת מידת התלות בפעולות היומיומיות הפשוטות כפי שנקבעו על ידי המחוקק לרבות התייחסות למצבה הרפואי. במקרה דנן, החלטת הוועדה מנומקת ומפורטת וניתנה לאחר שהתקבל בפני הוועדה דו"ח הערכת תלות מיום 16.5.12. בנוסף, אף לגרסת המערערת בפני הבודק, אין דיווח על נפילות ב-3 החודשים האחרונים.
7. לאור האמור לעיל, המשיב סבור כי לא נפל פגם משפטי בהחלטת הוועדה ויש לדחות את הערעור. הכרעה:
8. על פי סעיף 213 לחוק, החלטות של ועדה לעררים, לרבות לעניין גמלת סיעוד, ניתנות לערעור, בשאלה משפטית בלבד, לפני בית דין אזורי לעבודה. הוועדה לעררים פועלת בתחום שאינו מחייב ידע מיוחד בשדה הרפואה; היא קובעת עובדות אשר לבית הדין כלים לבחינתן. בית הדין ישתמש בסמכותו במקרים קיצוניים הגובלים באי סבירות שכמוה כטעות בחוק (ראו: דב"ע שם/ 1318-01 יצחק עטיה נ' המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טו 60).
9. עיון בפרוטוקול הוועדה מיום 25.7.2012 מלמד כי הוועדה שמעה את תלונות המערערת, עיינה בתיקה הרפואי תוך ציון ופירוט הבעיות הרפואיות מהן סובלת המערערת. בבדיקת פעולות היום יום נרשם, כדלקמן:
- בענין ניידות בתוך הבית - "נכנסה לחדר הוועדה בעזרת מקל הליכה. קמה ומתיישבת בכוחות עצמה". בנוסף צוין כי - "שאר דיווח על נפילות".
- בענין ההלבשה נרשם "נבדקה בחדר הוועדה, למרות שמדווחת שלובשת את כל פרטי הלבוש באופן עצמאי ולבד, קיימת מגבלה בהרמת יד ימין מעל גובה הראש. הוועדה סבורה שזקוקה לעזרה בלבישת פריט זה וכן בגריבת גרביים" בענין רחצה נקבע כי- "מסוגלת לשטוף פנים וידיים ולהתקלח. על פי תנועות ידיים מגיעה לרוב חלקי גופה. זקוקה לעזרה בחפיפת ראש ורחצת כפות רגליים".
- באכילה נמצא כי "מסוגלת לאכול ולשתות באופן עצמאי. למרות שהדגימה חימום והגשה משום שזקוקה לאביזר עזר בהליכה והגבלה בתנועות יד ימין, זקוקה לעזרה בחימום והגשת האוכל".
- בנוגע להפרשות נקבע כי- "שולטת על סוגר הצואה, אינה שולטת על סוגר השתן. משתמשת בטיטולים אותם מחליפה בעצמה. עצמאית בניידות, הלבשה והגיינה".
- בסעיף ההשגחה צוין כי "אין ירידה קוגניטיבית. אינה מסכנת עצמה או סביבתה".
- לסיכום נמצאה המערערת כמי שאינה זקוקה להשגחה מתמדת, לפיכך נקבע כי היא אינה תלויה בזולת בעזרה רבה בבצוע רוב פעולות היום יום.
10. בשים לב לחומר הרפואי אשר עמד בפני הוועדה, לרבות דו"ח הערכת התלות מיום 16.5.2012 והערכת התלות שבוצעה למערערת על-ידי הוועדה לעררים בו נצפתה קמה, מתיישבת, אוכלת, הולכת באופן עצמאי, לא ניתן לקבוע כי נפלה טעות בהחלטת הוועדה או כי לוקה היא בחוסר סבירות קיצוני המחייב התערבות בית הדין. בהקשר זה יובהר, כי גם לדברי המערערת בפני הוועדה ציינה כי "לא נפלתי בחודשים האחרונים"; אני מתלבשת לבד אבל לאט לאט; "מסתדרת עם הנעליים ועם הגרביים"; "בבית הולכת לפעמים עם מקל" - הנה כי כן התרשמות הוועדה עולה בקנה אחד עם דברי המערערת עצמה.
- יתר על כן, מקריאת פרוטוקול הוועדה מתקבל הרושם כי הוועדה בדקה את המערערת ברצינות ובכובד ראש והגם שדיווחה בתחומים מסוימים כי היא עצמאית - סברה הוועדה לאחר שצפתה במערערת, לקבוע קביעה מחמירה מכפי שהמערערת ראתה את עצמה (כך למשל לענין ההלבשה, אכילה ושתייה).
11. בסיכומי של דבר העריכה הוועדה עפ"י שיקול דעתה הרפואי ובמסגרת דו"ח הערכת התלות, כי המערערת עצמאית בבצוע פעולות היום יום. קביעת הוועדה לענין זה הינה עניין המבוסס על שיקול דעתה המקצועי ובית הדין לא יתערב במקום בו מבוססת היא על בדיקתה המקצועית והמסמכים הרפואיים אשר הונחו בפניה ונעדרת פגם כלשהו.
- סוף דבר:
12. הערעור נדחה.
- כמקובל בהליכים מתחום הביטחון הסוציאלי אין צו להוצאות על אף דחיית הערעור.
- הצדדים רשאים לפנות לבית הדין הארצי לעבודה בבקשת רשות ערעור על פסק דין זה תוך 30 יום מיום המצאתו. ניתן היום, ד' שבט תשע"ג, (15 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.